

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לשימוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א בטייער חורט"י, ליל טיטי פרטת טופטים תט"פ

נראה אותך מעז ללכת על גשר צר מאוד - פלי לפחד כלל!!!

אין מי שאינו יודע לדקלם את הפתגם הידוע: כל העולם כולו - גשר צר מאוד, והעיקר שלא לפחד כלל!
אבל למה? למה אסור לנו לפחד? הרי הפחד הוא כל כך מוחשי! הגשר הוא כל כך צר! האם אכן יש מישהו שמעז להתהלך בנחת על מעקה ברזל בקומה העשירית???

ובשאר תחומי הפחד, האמנם אפשר 'לא לפחד'? להישאר רגוע כשהפחד עומד מול העיניים כאילו אין כלום???
אומר הבעל שם טוב הקדוש: למה אדם מפחד? כי הוא לא כל כך מאמין בבורא, כי הוא לא כל כך בטוח שה' מנהל לו את העיניים -

ולכן, אם הוא עצמו אמור לשלוט כאן, זה אכן נורא! זה אכן מפחיד! כי מי יודע אם לא ייכשל, מי יודע אם לא יפשל???
הרי הוא בסך הכול בן אדם, וטעויות הרי מתרחשות אצל בני אדם... וכאן - הטעות יכולה להיות מסוכנת מידי, אז זה מפחיד!

אבל, אם אתה מאמין שה' הוא זה שקובע ומנהיג את העסק, אם אתה יודע שלא אתה זה שמוביל את העיניים - לא יהיה לפחד שליטה עליך! כי הבורא-לא טועה!

*

עזוב מדרגות, אמונה פשוטה יש לך?

כאשר חלה רבי יוחנן בן זכאי ונטה למות, באו תלמידיו לבקרו ולפני שנפרדו ביקשו ממנו: רבי, ברכנו!

אמר להם: יהי רצון שתנהגו ביראת שמים מול הבורא - בדיוק כמו שאתם נוהגים מול בני אדם...

התלמידים נבהלו ושאלו: זהו?? האמנם זוהי היראת שמים המזכרת? לפחד מהבורא כמו שאנו מפחדים מאנשים ולא יותר?!

אמר להם רבי יוחנן בן זכאי: הלוואי, הלוואי שתזכו להגיע לדרגה הזו! כי, בכנות, ענו לי, כאשר אדם עומד לפני מעשה עבירה, מה הוא אומר לעצמו? מה הוא מתפלל? הוא לוחש תפילה, 'הלוואי שלא יראני אדם...' כלומר, הוא יודע שהבורא נמצא איתו, והוא מתפלל אליו שיציל אותו מהבושות!!!

תחשבו על זה!

האדם נתקף בתשוקה לעבירה, הוא הולך אל המקום המיועד, מתקרב לשעת האפס - ובינתיים, הבורא, כמו אב רחום ודואג, שולח לו 'סיבות', רמזים דקים ועבים, סימנים ומעצורים שחלילה לא יפול...

אבל האדם מתקדם, עוקף את כל המכשולים, מסתדר עם כל הבעיות... הוא מתקרב אל מקום הפשע...
אבל פתאום הוא נתקף בפחד עצום: מה יהיה אם חֶלְיָה-יְחַס-הֶס-מְהַזְפִּיר-אֵי-וְאָבוֹי-חֶלְיָה-וְחֶלְיָה מִיִּשְׁהוּ יֵרָאֵה
אוֹתִי?? אֵיכּוֹ בּוֹשׁוֹת יִהְיוּ לִי!!!

ואז הוא נזכר: היי, הרי יש לי אבא רחום ודואג כל כך! הרי ראיתי כמה הוא דואג לי ושומר עלי כל הדרך לכאן!!
ואז הוא פונה לבורא ואומר לו: אבא, נכון שאתה דואג לי? נכון שאתה אבא רחום? אז בבקשה, אני לא צריך שום
דבר - רק שתעמוד בחוץ ותשמור שאף אחד לא יתקרב לכאן עכשיו! תרחם עלי, בבקשה! אל תביא עלי בושות...

ועל זה אומר הבורא, 'הלואי אותי עזבו - ותורתי שמרו', עזוב אותי, אל תדבר איתי עכשיו, תשמור על עצמך! אל
תיפול בני!

ועל זה אמר ר' אשר: הבורא לא מחכה ל'מדרגות' המרוממות שלך, הוא רוצה ממך רק אמונה פשוטה!!!
רק שתחיה איתו, רק שתסכים להיכנע ל'סיבות' שהוא שולח לך! זה הכול!!!

*

דְּמִיוֹנוֹת - הַמִּפְתָּח לְכָל הַדְּלָתוֹת (שֶׁל הַגֵּהִינוֹם) ❧

הזוהר הקדוש מכנה את המלאך של גהינום בשם 'דִּזְמָה'.
כיצד אומר דוד המלך? 'לולי ה' עזרתה לי - כמעט שכנה 'דִּזְמָה' נפשי'...
למה המלאך הרע הזה מכונה בשם מוזר שכזה?
אומר המאור עיניים: המלאך של גהינום אין לו שליטה על שום אדם - אלא אם כן המוח של אותו אדם עמוס
בדמיונות!!!

מה הם דמיונות? או-הו! דמיונות זה כשאנחנו חושבים שפלוגי הוא זה שמציק לנו, כשאנו מפחדים שהדבר ההוא
יזיק לנו, דמיונות הם המחשבות הממלאות את המוח באימה, במחשבות שוברות או בתשוקה לנקום...
ובכמה מילים: דְּמִיוֹנוֹת = מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַיִּפְךָ הָאֲמוּנָה!

אם האדם עסוק בדמיונות - הרי שיש למלאך הגיהנום כוח לשלוט עליו! הוא שולט עליו דרך המחשבות הללו!
אבל אם לא, אם האדם מבין שהבורא הוא זה שעומד מאחורי כל אותם דמיונות, 'הנך אחד בכל הדמיונות', הרי
אין לאף אחד שליטה עליו!
ועוד יותר מכך:

כולנו יודעים הרי, שהמטרה של היצר הוא - להכניס אותנו לבלבולים!!! ולכן, אם אנחנו נותנים לדמיונות מקום
אצלנו - הבאנו ליצר את הניצחון במגש של זהב...

*

את מי הבורא שולח לקרב בלי שום נשק???

שלושה מיני אנשים ישנם:

ישנם אנשים שיש להם אמונה - ואיך להם ניסיונות...

ישנם כאלה שיש להם אמונה - ועוברים ניסיונות!

וישנם כאלה שאיך להם אמונה - אבל יש להם ניסיונות...

ביצד העולם מסתכל על הקבוצות הללו?

הקבוצה הראשונה היא הקבוצה! הם ה'שיינע יידן', הם אלו שכולם מעוניינים להיות שכנים שלהם, כאלה שמי שמתדך עמם מסתובב בגאווה ובראש זקוף מנחת... אנשים מושלמים, אתרוגים בלי נקודה שחורה!!!

הקבוצה השניה, נו, נעבאך, ניסיונות 'לא ע'לינו', אבל לפחות הם מאמינים בבורא...

אבל הקבוצה השלישית? אלה שגם האמונה היא לא בסיס אצלם? הם מוקצים! איתם אסור לדבר! הם אחרים ורחוקים מאיתנו - וטוב שכך...

זוהי ההסתכלות שלנו, אבל הפרי הארץ (פרשת שופטים) דוחה את ההסתכלות השטחית הזו!

אומר הפרי הארץ: האמונה, כן, זו שאתם כל כך מתפארים איתה, היא בסך הכול מתנה מהבורא! היא כלל לא הישג שלכם!!!

אדם שקיבל אמונה מהבורא, ומצד שני הוא לא עובר ניסיונות קשים - זה רק כי הבורא ידע שאי אפשר להביא לו ניסיונות, ה' יודע שהאדם הזה - קושי אחד קטן והוא מתפרק... ולכן הוא משאיר אותו כך, הוא לא מנסה אותו ולא מביא לו קשיים...

בצבא, כך מספרים, ישנו צוות מיוחד שבודק וממייך את המתגייסים הצעירים; את הלשי האופי ומעוטי הכוחות הם שולחים לעבודות מטבח, ניקיון והקלדת מסמכים...

את מי הצבא שולח לשדה הקרב? את מי הוא שולח להילחם, להיפצע, להתלכלך ולהשיב מלחמה? רק את אלה שמסוגלים! רק את אלו שטמונים בהם כוחות נפש מיוחדים וכוח סבל אדיר!!!

ונכון, הם לא יישארו 'שיינע יידן', הם יחזרו עייפים וקרועים, מלוכלכים ואולי חלילה פצועים, אבל הם אלו שבאמת נלחמו!!! הם אלו שלשמש נועד הצבא!!!

ולכן, גם בחיים עצמם, אם אתה רואה את פלוני שמתמודד - דע לך שהוא זה שיש בו כוחות!!! דע לך שה' סומך עליו במיוחד - ולכן הוא שולח אותו לשדה הקרב!!!

אה, מה תאמר, לך יש אמונה ואילו הוא מתהלך בחושך? נו, זו לא סיבה להתגאות עליו, ההיפך! אותך ה' שלח לשדה הקרב עם כלים חזקים של אמונה, כי הוא ידע שאם לא יהיה בידך הנשק הזה - אתה עלול לקרוס!

אבל אותו, אותו שלח הבורא למלחמה בלי שום כלי!!! ה' שלח אותו להילחם במוקד הכי קשה!!! כי ה' סומך עליו שהוא ידע לגלות את ה' משם!!!

ואם עדיין נראה לך שאתה שווה יותר ממנו, כדאי שתציץ לדברי הפרי הארץ ותראה כיצד הוא מכנה את אותם גאווותנים. אנחנו נביא רק מעט מדבריו:

"מה שאיך כן, אדם המדמה בנפשו שכוחו ועוצם ידו עשה לו את כל החיל ללמוד לשמור ולעשות ולקיים את כל התורה,

הרי הוא שונא ישראל!

וכמו שאין לו אלוה ממש, ובוודאי הוא כן!!!

ופחות וגרוע הוא מכל הרשעים!!!”

וכן הלאה, אין דרכינו להאריך...

*

דמיונות - המפתח לכל הדלתות (של הגהינום)

מעשיה נחמדה מסופר על אותו אדם שבבעלותו היתה חנות ירקות צנועה וחמימה בעיר נתניה.

צנועה, חמימה, אבל יקרה!

ומה לעשות, גם היחידה בשכונה החרדית והיחידה בכשרות טובה...

לכן, בלית ברירה, המשיכו התושבים לשלם את המחיר ולקנות את הפירות המשובחים דווקא באותה חנות, מתוך תקווה כי ביום מן הימים תיפתח חנות כשרה מתחרה וישועתם תבוא...

ואכן, ביום בהיר התפשטה השמועה: בשכונה הסמוכה נפתחה בשעה טובה חנות ירקות חדשה ומהודרת!

התושבים שמחו: הגיעה עת נקמה! כולם אצו רצו לחנות החדשה, ובדמיונם הם רואים את בעל החנות הוותיקה יושב מתוסכל ותוהה. מצוין! כבר שנים שהוא מוכר להם במחיר יקר - בעת הגיעה עת פירעון...

מתנשפים, באו סוף סוף התושבים בשערי החנות החדשה, המפוארת והמבורכת -

רק כדי לראות את בעל החנות הוותיקה קובע מזוזה בסניף החדש שלו ---

רגע, רגע,

לפני שאנו פונים לגחך בהנאה על אותם תושבים שנפלו בפה דמיונם - הבה נתבונן אל תוך עצמנו, האם אנחנו לא נוהגים כך???

אנחנו, בדיוק כמו אותם תושבים, מנסים להתחמק מקרבת ה', לא רוצים להתחבר אליו, מנסים לשקוע בחיי היומיום, לא מוכנים להסתכל על הכיוון שלו, מחכים להזדמנות לברוח...

ולא מבינים - שמהבורא לא בורחים! אם לא נרצה להתקרב אליו כך - אנו ניאלץ להתקרב אליו מתוך קושי! כי כשהקשיים צצים - כולם פתאום נזכרים בבורא, כולם מחפשים לפתע את קרבתו...

אבל את כל זה ניתן למנוע - אם רק נהיה מוכנים לוותר על ה'אגו' ולהביט אל הבורא במבט של 'אמול עלי אמו',

מבט שאומר - אבא, אם לא אתה, אין לי כלום בחיי!!!

א כתיבה וחתימה טובה! מערכת 'נקודות של אור' - ספינקא

ניתן להשיג את העלון, וכן את הקונטרס החדש 'מעט מן האור' (מהדורה שניה) בטלפון: 050-4171897, או בכתובת המייל: nso131313@gmail.com או בבית מדרשינו רחוב דונולו 11 בני-ברק. להארות וחיזוקים, והצטרפות ל'חיזוק היומי' במייל, ניתן לפנות באופנים הנ"ל.

חדש! ניתן להוריד את העלון, וכן גיליונות קודמים, מאתר 'דרשו'!!! כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר 'לדעת'.